

Ομιλία διά την 28ην Οκτωβρίου 1940

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτό:olympios1.blogspot.com

Ένα γεγονός, Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί, εκ των πλέον σπουδαιότερων της νεωτέρας παγκοσμίου ιστορίας είναι ο προ ετών επιτευχθείς, θεία συνάρσει, θρίαμβος των Ελληνικών ενόπλων δυνάμεων εναντίον πανισχύρου γείτονος χώρας με κατακτητικές διαθέσεις.

Αμυντικοί υπήρξαν, ως γνωστόν, ανέκαθεν οι ελληνικοί πόλεμοι, ως και ο αγών των Ελλήνων του 1940-1 κατά των Ιταλογερμανών. Αγών υπέρ ελευθερίας, πίστεως και εθνικής αξιοπρέπειας.

Η άμυνα έναντι των επιδρομέων δεν εγένετο περί άλλου τινός, ή περί χώρας και βίου και εθών και ελευθερίας και πάντων των τοιούτων.

Η ελευθερία δια τον άνθρωπον και ειδικότερον δια τον Έλληνα είναι συνυφασμένη με την ζωή του ως το ευγενέστερον των ιδανικών.

Εις το σάλπισμα του εν κινδύνω ευρισκομένου έθνους προσήλθον μετά μεγάλης προθυμίας οι πάντες, και η μικρά Ελλάς, των 7,5 εκατομμυρίων ανθρώπων, «εν μία καρδιά» εκτύπησε, αρματωμένη με την αρετή της φιλοπατρίας και της

ακραδάντου πίστεως εις τον Θεόν, τον βάρβαρον επιδρομέα των 45 εκατομμυρίων ατόμων και εμεγαλούργησεν ως και παλαιότερον εις δυσκόλους εθνικάς περιστάσεις.

Την ανάμνησιν της θαυμαστής εκείνης αντιστάσεως και εποποιίας της 28^{ης} Οκτωβρίου 1940, εορτάζομεν σήμερον πανηγυρικά οι πανέλληνες, ευγνώμονες προς τον Θεόν και τους ενδόξους προγόνους μας.

Το βασιλικό διάταγμα του Γεωργίου Β' της 28^{ης} Οκτωβρίου του '40 έλεγε μεταξύ άλλων « ...Με πίστιν εις τον Θεόν και εις τα πεπρωμένα της φυλής το έθνος σύσσωμον και πειθαρχούν ως εις άνθρωπος θα αγωνισθή υπέρ βωμών και εστιών μέχρι της τελικής νίκης». Η δε φωνή του Έλληνος κυβερνήτου Ιωάννου Μεταξά υπήρξε ταυτόχρονα και φωνή της Ελλάδος « ... Τώρα θα το αποδείξωμεν, έλεγε, εάν πράγματι είμεθα άξιοι των προγόνων μας και της ελευθερίας την οποίαν εξασφάλισαν οι προπάτορές μας.

Όλον το Έθνος ας εγερθή σύσσωμον, αγωνισθήτε δια την πατρίδα, τας γυναίκας τα παιδιά σας και τας ιεράς μας παραδόσεις. Νυν υπέρ πάντων ο αγών».

Το ΟΧΙ του Ιωάννου Μεταξά απετέλεσε σταθμόν ιστορικόν όχι μόνον δια την Ελληνικήν ιστορίαν αλλά και δια την παγκόσμιον. Το ΟΧΙ του '40 είναι συνέχεια του «Μολών Λαβέ» του Λεωνίδα, και του «Ελευθερία ή Θάνατος» των αγωνιστών του 1821.

Εις την άνισον αναμέτρησιν οι Έλληνες επολέμησαν σχεδόν άοπλοι εναντίον πανόπλων και ενίκησαν νίκην περιφανή, διότι διέθετον το υπέροχον κεφάλαιον της ηθικής υπεροχής, άνευ της οποίας ουδεμία τέχνη εις τους κινδύνους ισχύει. Επολέμησαν με απaráμιλλον ηρωισμόν και αυτοθυσίαν και τελικώς, τη συμμαχία της παντοδυνάμου χειρός του Κυρίου, της Σκέπης της Υπεραγίας Θεοτόκου, και βοηθεία Αγίων Πάντων η μικρά Ελλάς, ο Δαβίδ των Εθνών, ενίκησε των Γολιάθ, και εταπείνωσεν την Ιταλικήν οφρύν. Το αδύναμον νήπιον ετσάκισε την δρυν την πελώριαν και εξήλθεν νικήτρια κατατροπώσασα τον γίγαντα εχθρόν, τη δυνάμει του Σταυρού, καταδείξασα δια μίαν ακόμην φοράν ότι υπέρ τον υλικόν εξοπλισμόν είναι ο ηθικός εξοπλισμός, υπέρ την ύλην το πνεύμα. Εύρεν πλήρη ρεπαλήθευσιν το Ψαλμικόν: «Ούτοι εν άρμασιν και ούτοι εν ίπποις ημείς δε εν ονόματι Κυρίου μεγαλυνησόμεθα».

Δια της εις Χριστόν πίστεως τα τέκνα της Χριστιανικής Ορθοδόξου Ελλάδος «εγενήθησαν ισχυρά εν πολέμω παρεμβολάς έκκλινον αλλοτριών». Τοιουτοτρόπως ηγέρθησαν τα τρόπαια και συνετρίβησαν οι επιδρομείς ως σκευή κεραμέως. Περιτρανώς εφάνη ότι υπεράνω των επιτελικών σχεδίων υπάρχουν τα σχέδια της

Θείας Πρόνοιας, και ὄργανον της Θείας Δίκης εχρημάτισεν, εν προκειμένω ο ελληνικός λαός, δια του οποίου ο Θεός ἔκαμεν εκδίκησιν και εχάρισε το μέγα θαύμα του 1940-41. Η 28^η Οκτωβρίου αποτελεί τη δοξασμένην ημερομηνίαν, η οποία θα πιστοποιή πάντοτε την δύναμιν του πνεύματος κατά της ύλης. Το μυστικόν ὄπλον το οποίον ἔφερε την νίκην ἦτο η πίστις εις τον αληθινόν Θεόν. Ἄνευ της πίστεως και της θείας αρωγῆς ανεξήγητος εἶναι η Ελληνική μας ιστορία.

Οι πατέρες μας παρά τας ελλείψεις και τας κακουχίας ἔγραψαν την εποποιίαν του '40 διότι ευρέθησαν ενωμένοι εν τω συνδέσμω της αγάπης, διότι ηγωνίσθησαν ἕνα δίκαιον αγώνα, υπέρ των ιδανικῶν της φυλῆς, δηλαδή Πίστεως και Πατρίδος, διότι επικαλοῦντο τον Θεόν, την Κυρίαν Θεοτόκον και τους Αγίους εις βοήθειαν, τόσον οι ευρισκόμενοι εις το μέτωπον, ὅσον και οι εις τα μετώπισθεν. Θείαι Λειτουργεῖαι, παρακλήσεις μετά δακρύων, εκτενεῖς δεήσεις και θερμόταται προσευχαί ελάμβανον χώραν καθημερινῶς, και ἀπ' ἄκρου εις ἄκρον της Ελληνικῆς γῆς. Επήκουσεν δηλαδή ο Θεός τας ειλικρινεῖς ικεσίας των πανελλήνων, εδέχθη την μετάνοιάν των και υπέγραψε την νίκην.

Ο κυβερνήτης των Ιταλῶν ἔλεγε περιφρονητικά ὅτι ἕνας περίπατος θα ἦτο η κατάληψις της Ελλάδος. Πλην ὅμως εκ των πραγμάτων και παθημάτων εβεβαιώθη ὅτι οἱ Ἕλληνες διέθετον ἕν ακαταγώνιστον μυστικόν ὄπλον, ἀνώτερον ὅλων των ὄπλων, την εν πίστει προσευχήν εις τον Θεόν.

Σήμερον, Σεβαστοί πατέρες και ἀδελφοί, δόξα τω Θεῷ εἴμεθα ελεύθεροι, πλην ὅμως σκλάβοι εις τα διάφορα πάθη. Ἄλλος εις το πάθος του θυμού, ἄλλος του φθόνου και της μνησικακίας, ἄλλος της υπερηφανίας, της ανηθικότητος, του ψεύδους, της αδικίας, της φιλαργυρίας, της βλασφημίας και λοιπά. Καιρός να αποτινάξουμε τον τυραννικόν ζυγόν της πολυμόρφου και φθοροποιού αμαρτίας και να ἀποκτήσουμε την ελευθερίαν την πνευματικήν, διότι ἐπ' ελευθερία ἐκλήθημεν κατά τον μέγαν ἀπόστολον Παύλον. Εν ονόματι του Χριστοῦ του ελευθερωτοῦ μας να ἀναφωνήσουμε κι εμεῖς κάτω τα πάθη. Ἡ με τον Χριστόν ἢ να μην ζούμε. Διότι ζωή χωρίς Χριστόν εἶναι ἐπιζήμια καιδία το παρόν και δια το μέλλον, και δια το άτομον, την οικογένειαν, την Ἐκκλησίαν, το ἔθνος και την ἀνθρωπότητα γενικότερον.

Ὅσοι ἀληθινά ἀγαπούμε αὐτόν τον τρόπον χρειάζεται ουσιαστικά και θετικά να τον βοηθήσουμε ὄχι μόνον με λόγια, ἀλλά κυρίως με ἔργα, δια της φιλοπατρίας και της καθόλου χριστιανικῆς διαγωγῆς μας. Καλούμεθα ως άτομον και ως σύνολον να εἴμεθα ἀφοσιωμένοι και πιστοί εις ταυψηλά ιδανικά της φυλῆς μας και προπαντός να ζώμεν βίον ἐθνικῶς και χριστιανικῶς ἀδιάβλητον. Τότε και μόνον τότε ο παντοδύναμος και δίκαιος Θεός θα εἶναι μεθ' ἡμῶν, βοηθός και σκεπαστής μας, ρύστης και προστάτης μας, σύμμαχος και υπερασπιστής μας και θα

μεγαλουργούμε επ'αγαθή της ανθρωπότητος ολοκλήρου και δόξαν του εν τριάδι Θεού ημών. Εν εναντία περιπτώσει θα άρει ο Θεός την σκέπην καιευλογίαν από το έθνος μας και θα καταστώμεν αλλοίμονον, περίγελοι εις όλους, καυχόμενοι καύχησιν ματαίαν πατραγαθία των προγενεστέρων γενεών.

Στώμεν, λοιπόν καλώς και φανώμεν αντάξιοι των πιστών προγόνων μας. Ο ιστορικός Δ. Καμπούρογλου παρατηρεί πολύ εύστοχα τα εξής: «Όλα τα έθνη δια να υψωθούν πρέπει να βαδίσουν εμπρός, πλην του Ελληνικού, το οποίον πρέπει να γυρίσει πίσω».

Εις μίαν εποχήν εγωλατρείας και ιδιοτέλειας, εις μίαν εποχήν ψύξεως του θρησκευτικού και πατριωτικού αισθήματος, όπως είναι η ιδική μας, έρχεται η εορταζόμενη επέτειος να μας θυμίσει ένεν ανώτερον κόσμον εμπνεόμενον από τα ευγενέστερα των ιδανικών. Έρχεται να μας διδάξει πόσα μπορεί να κατορθώση η Ελλάς, όταν τα τέκνα της ζουν και πολιτεύονται αξίως της κλήσεώς των, ήτοι εν αρετή.

Εν κατακλείδι φρονούμεν ότι έν και μόνον θα είναι άριστον μνημόσυνον προς τους υπέρ πίστεως και πατρίδος ηρωϊκώς πεσόντας προγόνους ημών, το να φανώμεν αντάξιοι τούτων όταν η ανάγκη το καλέση.Τούτον θα είναι το καλύτερον, επαναλαμβάνομεν, μνημόσυνον, προς τους δεκάδας χιλιάδων μαρτύρων του έθνους, οι οποίοι με το αίμα τους μας αφήκαν πατρίδα ελευθέρα.

Η Ελλάς, Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί, η μαρτυρική και «απ' τα κόκκαλα βγαλμένη των Ελλήνων τα ιερά», η χώρα των ηρώων και μαρτύρων της πίστεως και της πατρίδος, θα γίνει ότι εμείς την κάμομεν.

Αναπέμποντες σήμερα ευχαριστηρίους δοξολογίας προς τον Σωτήρα ημών Ιησούν Χριστόν, και την Υπεραγίαν Θεοτόκον, την σκέπην και Υπέρμαχον Στρατηγόν, εις τους οποίους τα νικητήρια δέον να αναγράψωμεν, ας μνημονεύομεν ευγνωμόνως και όλων των ευσεβών τέκνων της Ελλάδος, των ηρωϊκώς θανατοθέντων υπέρ Πίστεως και Πατρίδος κατά τους πολέμους του 1940-41 υπέρ της ελευθερίας, ευχόμενοι εξ όλης ψυχής και καρδίας, όπως χάριση ο Κύριος ανάπαυσιν ταις ψυχαίς αυτών και συγχωρήσει πάντα τα εκούσια και ακούσια πλημελήματα, διότι άνευ της θυσίας των δεν θα δυνάμεθα να απολαμβάνωμεν τα αγαθά της ελευθερίας. Αιωνία ας είναι η μνήμη αυτών, η Δε ευγνωμοσύνη του έθνους και πάντων ημών ας είναι απέραντος.

Σ. Κ.

Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη»Θεσσαλονίκη

Πηγή:impantokratoros.gr